

ISTORIA LUMII

REVOLUȚIA RUSĂ

Traducere din limba spaniolă
DELIA CRUȚIU

REVOLUȚIA RUSĂ

ÎN ACEASTĂ CARTE Vei
DESCOPERI:

■ **DE CE ESTE MAI BINE CA ȚARUL
SĂ NU FIE LĂSAT SĂ DECIDĂ
DUPĂ BUNUL PLAC.**

■ **ARMATE COLORATE.**

■ **CUM A DEVENIT 1917 ANUL
REVOLUȚIILOR.**

■ **DE CE NU L-A PUTUT NIMENI
ÎNLĂTURA PE STALIN.**

ȘI MULTE ALTE POVEȘTI.

În dimineața aceea era rândul meu să pun masa, în timp ce bunicul și fratele meu, Marco, pregăteau micul dejun. De obicei mi se pare un lucru plictisitor, însă mi-a venit ideea să fac o **GLUMĂ** pe când așezam farfuriile, paharele și tacâmurile. Am pus aproape toată mâncarea în fața mea, iar în dreptul lor am lăsat doar puțină pâine și niște lapte. După cum îți poți da seama, glumele mele sunt geniale.

Când au venit la masă bunicul și Marco, stăteam deja pe scaun, înconjurată de pâine prăjită, briose și fructe. Îi priveam cu coada ochiului, ca să nu izbucnesc în râs, când Marco s-a îmbufnat și a protestat:

— Hei, nu-i corect! Ai luat aproape toată mâncarea! Pâinea prăjită e pentru toți trei! În plus, noi am pregătit micul dejun!

Atunci, s-a întâmplat ceva neașteptat. Bunicul a dispărut dintr-odată și s-a întors în bucătărie după câteva minute, cu o beretă roșie ciudată pe cap. L-a luat pe Marco de după umeri și i-a spus:

— Marco, dacă nu ne primim porția de pâine prăjită, o să începem **REVOLUȚIA**. Ca în Rusia.

Auzindu-l, n-am avut de ales și am pus imediat mâncarea la mijlocul mesei. Acel anunț prevestea una dintre acele povești ale bunicului care ne plac atât de mult, și nu voiam să pierd ocazia de a o asculta.

— Era o glumă, am explicat. Bineînțeles că vom împărți totul, dar, bunicule, ne spui despre Revoluția Rusă?

LIBRIS | weknow books

— Bineînțeles! Vă amintiți că v-am vorbit despre Rusia **ȚARILOR?**

— Țarul și țarina erau împărații rușilor, am răspuns, fericită că puteam să demonstrez cât sunt de deșteaptă.

— Foarte bine, micuț! La începutul secolului XX, Rusia devenise o țară imensă, cu milioane de locuitori, dar, din păcate, se remarcă doar prin întindere și populație, căci, în rest, era foarte înapoiată. Oamenii de acolo duceau o viață dură și aproape toți trăiau în **SĂRĂCIE**, condamnați la foamete și frig.

— Într-adevăr, ne-ai spus că în Rusia e foarte frig.

— Da, frig de tot, iar familiile nu aveau calorifere, ca în ziua de azi, și nici bani pentru a cumpăra lemne cu care să se încălzească, deși, în cea mai mare parte a zilei, munceau pe câmp sau în fabricile din cele două mari orașe ale țării, Sankt-Petersburg și Moscova. Erau, însă, plătiți atât de prost, încât abia le ajungeau banii ca să-și cumpere pâine.

— Păi de ce nu cumpărau brișe, căci sunt foarte gustoase? l-a întrerupt Marco.

— Cred că nici pentru asta nu le ajungeau banii, Marco, a răspuns bunicul, mereu răbdător cu aiurelile fratelui meu. Bine, nu toți rușii erau săraci. O mică parte dintre ei erau chiar foarte **BOGAȚI**: dețineau toate pământurile și profitau de cei care nu aveau nimic.

— Ce urât! Și aceștia din urmă nu se înfuriau?

— Foarte tare. Mai ales pe țarul **NICOLAE AL II-LEA** și pe soția lui, țarina Alexandra, cărora părea să nu le pese de suferința atâtor oameni.

